

[Martin Pedersen.]

finansministeren, være et af de områder, hvor man sætter stærkt ind.

I øvrigt kan vi fra vort partis side tage den af finansministeren her givne gentagelse af en tidligere redegørelse, om end i forkortet form, til efterretning. Vi regner med, at de af VS fremsatte forslag vil indgå såvel i folketingsmedlemmernes som i finansministerens overvejelser i den kommende tid.

Ømann: Her har vi altså en række ideer til udfyldning af lovgivningen til imødegåelse af skattesnyderi. Det er rigtigt, at det fremgik af debatten, vi havde forleden, at det ikke er manglende lovregler, der er den største hindring for en effektiv ligning; kontrolloven har mange muligheder, som myndighederne ikke formår at udnytte. Men derfor tror jeg alligevel, det er af værdi, at disse tanker rejses, og at disse forslag fremsættes. Det drejer sig jo om, at vi gang på gang herinde rejser dette spørgsmål for at ændre den almindelige indstilling til dette problem, som jo efterhånden er et omfattende samfundsproblem, ikke alene fordi det skaber uret og ulighed, men også fordi det gør det umuligt at styre økonomien og anvende de økonomiske virkemidler, som enhver finans- og økonomiminister har brug for.

En kompakt indsats på personalefronten, ja, det er jo det, der skal foretages i første omgang, men jeg synes da ikke, det udelukker, at man samtidig kan tage spørgsmålet op om udvidede kontroloplysninger. Det, der foreslås her vedrørende indsamling af oplysninger om obligationsrenter og forskellige andre ting, har naturligvis kun værdi, hvis oplysningerne kan fordeles og sorteres maskinelt. I denne forbindelse kan man jo også nævne renter af bank- og sparekassekonti. Det er naturligvis ret begrænset, hvad man kan få ind på den måde, men det ville vel nok have en værdi at få disse oplysninger og også at få dem løbende, hvis de kom frem til de rette myndigheder og kunne sorteres ud på de rigtige selvangivelser pr. maskine. Derfor må der til enhver tid foregå en afvejning af, hvor meget kontrolmateriale man vil have ind, hvordan man er i stand til at behandle det, hvilket mandskab man har til at behandle det.

Der er foreslået noget vedrørende regnskabspligten. Der synes jeg nok, der kan være anledning til at bemærke, at man jo successive har udvidet regnskabspligten ved forskellige bestemmelser, og at det vel er fornuftigst efterhånden at fastslå, at der er almindelig regnskabspligt og så i lovgivningen nævne dem, som specielt er undtagne. Det skal indrømmes, at indtægtsbilag efter omstændighederne kan være en bedre kontrol end kassebogsnotater og det, som man kalder daglige kasseafstemninger, som de fleste kan lære at gøre pænt, sådan at det ser nydeligt og slikket ud og man ikke kan rette noget ved det ved et almindeligt gennemsyn.

I disse tilfælde, hvor det er sådan et nydeligt og slikket regnskab, ja, der har man jo kun privatforbruget tilbage, og de muligheder, der ligger her, er begrænsede, fordi domstolene går ret langt ned med hensyn til, hvad man vil dømme, at folk kan klare sig med i privatforbrug. Men også her, med hensyn til at indføre kasseapparater og bilag på hver enkelt indtægt, er der naturligvis tale om en afvejning af ulemper og fordele. Det er jo de mindre forretningsdrivende, der her kommer ind i billedet, og man kan vel generelt sige, at deres antal er aftagende, og også, at mange af dem vil vel simpelt hen ikke kunne honorere de krav, der opstilles, og så skal man altså se i øjnene, at man lovgiver med fuldt vidende om, at loven ikke kan overholdes, og det er jo altid sin sag. Derfor er det nok noget, som man skal kigge lidt nærmere på og overveje, om det skal være et generelt krav, at der altid skal være disse indtægtsbilag, eller om man skulle indføre det for specielle brancher. Det synes jeg nok var værd at kigge på i et udvalg.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at frihedsberøvelse er en elendig straffeform, men når heller ikke jeg vil afvise en lovmæssig skærpelse af straffen og også gerne markere dette ved at flytte bestemmelserne fra kontrolloven hen i straffeloven, ja, så er det af psykologiske grunde, for at skærpe befolkningens opmærksomhed om denne samfundsforbrydelse. Der er en omstændighed her ved straffebedømmelsen, som jeg gerne vil påpege. Når en berigelsesforbrydelse er særlig let at begå og der er en interesse i at opretholde de faktiske forhold i samfundet, som gør, at den er let at begå, ja, så skrider